

[Jes Lunde]

gen har noget til os på dette område. Det kan ikke være anderledes end, at når regeringen selv har lagt de målsætninger frem i foråret, så må den søreme også nu komme med et bud på, hvordan de bliver realiseret. Vi er meget enige i målsætningerne, og vi beklager meget, hvis det er noget, der skal drukne igen.

Ellers er finanslovsforslaget jo generelt præget af et meget negativt syn på den offentlige sektor, hvor regeringen primært lægger vægt på at få skåret ned. Det betyder, at der er en stigende usikkerhed, ikke alene på det private arbejdsmarked, men også på det offentlige. Vi hørte om det i Radioavisen i morges: usikkerheden føles langt større også for offentligt ansatte i dag end tidligere, og det er selvfølgelig velbegrundet med den politik, der føres fra regeringens side.

Så har regeringen oven i købet været så smart at placere en hel del af den vanskelige opgave ude hos amter og kommuner. Det kan være meget smart, men dér er det vigtigt for os at få mindet om, at ansvaret i vid udstrækning ligger herinde. F.eks. har man i Nordjyllands Amt lige vedtaget en ny sundhedsplan. Det var et forlig, der indeholdt næsten alle partier i amtsrådet; SF var såmænd med i det. Det var vi, fordi vi, når der nu engang er udstukket nogle rammer, er nødt til som amtsrådsmedlemmer rundt omkring at få det bedst mulige ud af det for at påvirke politikken sådan, at det ikke går ud over de steder, som vi synes det er vigtigt at bevare.

Hvad var resultatet af, at man havde lavet den sundhedsplan? Ja, det var, at der kom en demonstration på 5.000 mennesker uden for amtsgården, da amtsrådet holdt møde. Jeg synes, det er udmærket, at folk engagerer sig, at folk protesterer, at folk reagerer på det, og jeg synes også, at meget af den kritik, de kom med, var forstæelig. Men jeg synes, de gik et forkert sted hen. De burde have stået her. Det burde have været uden for finansministerens kontor, at de 5.000 nordjyder havde stået og et tilsvarende antal mennesker fra de forskellige andre steder, hvor der bliver skåret drastisk ned. For det er jo herinde, ansvaret ligger. Det er forkert, når øretæverne lander ude omkring i kommuner og amter.

Regeringen appellerer meget til en fordomsfrihed over for den offentlige sektor hos bl.a. os, altså hos SF og hos Socialdemokratiet. Dertil vil jeg gerne sige, at den fordomsfrihed har vi

da. Vi er enige i, at der er behov for omstilling og nytænkning i den offentlige sektor, det er klart. De opgaver, der skal løses, ændrer sig meget over tiden, og vi mener også, der er mange stive ting i den offentlige sektor, der trænger til at blive lavet om.

Først og fremmest er vi enige i, at vi skal have decentraliseret meget af opgaveudførelsen, sådan at ansvaret ligger ude omkring, så man i højere grad har nogle fornuftige rammebevillinger at administrere inden for, og som man kan sørge for at optimere mest muligt derude omkring. Jeg tror, det er noget, der efterhånden er en bred enighed om herinde.

Men vi vil gerne have det fulgt op med noget andet, dér, hvor vi snakker om kvaliteten i den offentlige opgaveløsning. Jeg synes, det er et problem bare at decentralisere, hvis man samtidig skærer ned og ikke har nogle krav til kvaliteten af den service, man ønsker at udføre.

Jeg synes, der er ganske mange eksempler på dele af den offentlige sektor, der nu er skåret så meget ned, at vi må sige, at kvalitetsniveauet er uacceptabelt, at serviceniveauet er for ringe over for borgerne. Det synes vi ikke er en ordentlig måde at føre politik på.

Lad mig give bare et enkelt eksempel: I øjeblikket er der 2 års ventetid på at få sager for i Vestre Landsret. Er det rimeligt? Er det en rimelig prioritering, at folk, der har en eller anden tvist, de skal have afgjort – det kan være et privat søgsmål, det kan være andre sager – skal vente 2 år, før en sag overhovedet kan komme for i Vestre Landsret? Jamen det er da en urimelig behandling af borgerne.

Måltal eller ej, 235,2 mia. kr. eller ej, så kan det da ikke være en måde at føre politik på, at borgere skal vente i 2 år på, at det offentlige retssystem har tid til at tage sig af dem. Det vil jeg gerne have at finansministeren forholder sig til.

På mange måder er det også sådan andre steder i den offentlige sektor: serviceniveauet er simpelt hen blevet for ringe. Dér synes vi, at der er brug for at tage en debat her i Folketinget om, hvad det er, vi vil med den offentlige sektor. Hvad er det, vi gerne vil have at den offentlige sektor giver os? Og gør den så også det, eller er der nogle mangler, som vi hurtigst må få rettet op på? Det betyder ikke, at man ikke skal skære ned nogen steder; det bliver man da nødt til. Man er nødt til at flytte rundt på ressourcerne.